

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

23. Letal visoko, padel globoko.

Od nekdaj so bili na zemlji taki ljudje, ki so si želeli perutnic, da bi poleteli v zrak, se tam prosto in veselo zibali po zračnih višavah, kakor naše ljube ptičice. In res so mnogi hoteli posnemati ptice, ter si naredili neke umetne perutnice, ki naj bi jih ponesle nad megle in oblake.

Gotovo ste že slišali starodavno pravljico o Ikaru, ki si je bil napravil peruti iz perja in voska, ter zletel v višave. Ker je bil pa predrzen in je priletel preblizo solnca, so se mu peruti odtajale in padel je z grozovito silovitostjo na tla.

Drugi so poskušali z nekim strojem, ki je bil podoben našim dežnikom; pa se jim ni poneslo. Sijajnejše uspehe so imeli z zrakoplovom ali zračnim balonom. A gotovo ste že brali o takih, ki so bili z zrakoplovom preveč predrzni in se tudi ponesrečili.

Naš pregovor se torej v prvi vrsti ozira na ljudi, kateri so hoteli letati po zračnih višavah; zakaj ptiči navadno ne padajo, če ni posebne nesreče, ker se lahko polagoma spuščajo na zemljo.

Za razlago nam je upoštevati iz fizike pravilo o prostem padcu, da vsaka reč pade s tem večjo silo, čim višji je kraj, od koder je padla. Torej se človek pobije tembolj, iz čim večje višave pade.

Pregovor: „Letal visoko, padel globoko“, nam daje več lepih naukov.

Najprej nas uči, da ne smemo biti predrzni v svojih podjetjih in naporih, marveč vselej poprej dobro preudarimo, predno se lotimo česa. Kdor le malo tvega, je v nevarnosti le malo izgubiti; kdor pa zastavi veliko ali vse, utegne tudi zgubiti veliko, ali vse. Marsikdo bi bil srečen v navadnih razmerah, a ker se je hotel povzdigniti višje, kakor zmorej njegove moči, mu je spodletelo, da je nezadovoljen in nesrečen vse svoje življenje. „Ponesrečeni dijaki,“ „učeni berači,“ so marsikje živa priča, da je resničen naš pregovor.

Drugi nauk daje prevzetnikom. Napuh ima že tako usodo, da mora biti ponižan. Če si ga prevzetnež sam noče krotiti, krotili mu ga bodo drugi. Napuh je celo angele pahnil iz nebes v peklensko brezno, nečimurnost je Evo pripravila do tega, da je jedla prepovedani sad in človeštvu nakopala toliko gorjé. Napuh tudi še sedaj tepe samega sebe in izziva poniževanje, ker je zopern Bogu in ljudem. Saj vekomaj resnične ostanejo Zveličarjeve besede: „Kdor se povikšuje, bo ponižan; kdor se ponižuje bo povikšan.“

Tretji nauk daje naš pregovor za pravljivcem. Marsikdo je imel lepo premoženje; a ker je mislil, da njegovega kupa ne more nikdar zmanjkati, živel je razkošno in potratno; in poprej, kakor si je mislil, je zapravljal vse in zabredel v hudo revščino, ki ga je tlačila tem bridkejšje, ker je ni bil vajen, ker je padel z višave.

Pregovor nas torej uči ponižnosti in preprostosti pa zadovoljnosti s tem, kar imamo po božji previdnosti. Srečen, kdor si ne želi boljšega, kakor ima!

Nove knjige in listi.

Družba sv. Mohorja je začela razpošiljati svoje letošnje knjige. Udov šteje letos družba 76.110, t. j. 2486 udov manj, kakor lani. — Razposlalo se bode udom vkup 456.660 knjig, in sicer: *Zgodbe sv. pisma*, VIII. snopič. — *Pamet in vera*. — *Za srečo!* Povest. — *Umni kletar* — Slovenske večer-

nice 53. zvezek. — *Koledar za l. 1902.* — Romajte torej knjige v toli častnem številu po vsem Slovenskem Budite rojake, poučujte jih, zabavajte in razveseljajte jih ter vneimate v srcih njihovih ljubezen do Boga in domovine!

Odgonetka rebusa v št. 8:

Napoleon.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.